

အသည်းတွေလည်းကျွမ်းပြီလား

ခင်ထားငယ်၏မွေးစားဖခင်ဦးစောမိုးကွယ်လွန်သွားကြောင်းကိုမြိုင်သာမြို့မှဖုန်းဆက် အကြောင်းကြားသောအခါသူမ၏စိတ်ထဲတွင်မည်သို့မျှမခံစားခဲ့ရပေ။ထို့အပြင်အသုဘကိစ္စ အတွက်လည်းမြိုင်သာသို့ပြန်ရန်စိတ်မကူးခဲ့ချေ။ထို့မြို့တွင်သူမအဖို့ဘာမျှပျော်ရွှင်တမ်းတစရာမရှိ ပေ။စိတ်နာကျည်းဖွယ်ရာအတိတ်ဟောင်းတို့ကသာသူမ၏နှလုံးသားကိုနာကျင်စေပေလိမ့်မည်။ လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ်ကျော်ခန့်ကတည်းကမြိုင်သာမြို့မှထွက်ခွာလာခဲ့သည့်အချိန်မှစ၍ထိုဒေသသို့ တစ်သက်ပြန်ခြေမချတော့ဟုသူမဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။အကယ်၍သာသူမ၏သူငယ်ချင်းဖြစ် သူယမင်း၏တိုက်တွန်းချက်သာမရှိခဲ့လျှင်ခင်ထားငယ်သည်သူမ၏ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုပြင်မည်မဟုတ် ပေ။သူမ၏မွေးစားဖခင်၏အသုဘသို့လည်းပြန်ရန်အကြောင်းမရှိပေ။

“ မင်းမြိုင်သာကိုပြန်သွားသင့်တယ်လား ၊ အခုအချိန်ဟာအချိန်ကောင်းပဲ ၊ ရှောင်တိမ်းထွက်ပြေး နေမယ့်အစားရဲရဲရင့်ရင့်ဆိုသင့်ပြီ ”

ယမင်းကထိုသို့ပြောသောအခါပထမတွင်ခင်ထားငယ်တစ်ယောက်အကြောက်အကန်ငြင်းသော်လည်း ယမင်းကိုနိုင်အောင်မပြောနိုင်ခဲ့ပေ။ယမင်းကဇွတ်အတင်းပြောခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲအကျိုးသင့်အကြောင်းသင့်တို က်တွန်းပြောဆိုနေသောကြောင့်သူမအဖို့ငြင်းပယ်စရာအကြောင်းရှာ၍မရဖြစ်နေသည်။ထို့ပြင်ယမင်းသည်သူမ ၏အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းလည်းဖြစ်သည်။သူမအပေါ် နားလည်ပြီးအရာရာကိုယုံကြည်စိတ်ချစွာတိုင်ပင်ခဲ့ရသည့် သူလည်းဖြစ်သည်။အကယ်၍သာယမင်းနှင့်မတွေ့ခဲ့ရလျှင်သူမ၏ဘဝမှာရေစုန်မျောကာအဖတ်ဆယ်၍ရတော့မ ည်မဟုတ်ပေ။နောက်ဆုံးတော့ခင်ထားငယ်သည်သူမအပေါ် စေတနာကောင်းနှင့်တိုက်တွန်းပြောဆိုနေသောယမ မင်း၏စကားကိုသဘောတူလိုက်ရလေတော့သည်။သို့သော်သူမကယမင်းကိုအဖော်လိုက်ရန်ပြောသောအခါတွင်မူ ယမင်းကသဘောမတူချေ။

“ မင်းပါလိုက်ခဲ့ပါလားယမင်းရာ ၊ တို့အဖော်ရတာပေါ့ ”

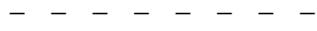
“ ဟာ တို့လိုက်ဖို့မလိုပါဘူးကွာ ၊ မင်းတစ်ယောက်တည်းသာသွားပါ ”

“ ဒီလိုတော့မဖြစ်ဘူးထင်တယ် ၊ တို့အဲဒီမြို့မှာဘယ်လိုအဖြစ်ဆိုးတွေကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ မင်းအသိသားနဲ့ ”

“ ဒါတွေကလွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်းများစွာကအဖြစ်တွေပါကွာ ၊ အခုမင်းကအသက်လည်းကြီးလာပြီ အတွေ့အကြုံလည်းရင့်ကျက်နေပြီ ၊ အတိတ်ကအရိပ်မည်းကြီးကိုတွေ့လန့်နေစရာမလိုတော့ ပါဘူး ၊ မြိုင်သာကိုတစ်ယောက်တည်းပြန်သွားခဲ့ပြီးရင်ဒီအရိပ်မည်းကြီးရဲ့ခြောက်လှန့်မှုကနေ ”

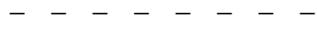
မင်းလွတ်သွားပါလိမ့်မယ် ၊ ဒီတော့သွားသာသွားပါ”

ဤသို့ဖြင့်ယမင်း၏အားပေးမှုကြောင့်ခင်ထားငယ်တစ်ယောက်သူမ၏ဇာတိဖြစ်သောမြိုင်သာမြို့သို့မီးရထားဖြင့်ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။မီးရထားသယ်ဆောင်ရာသို့လိုက်ပါရင်းသူမ၏စိတ်ထဲတွင်မြိုင်သာမြို့လေးတွင်တွေ့ကြုံဖြစ်ပျက်ခဲ့ရသည်တို့ကိုပြန်လည်တွေးတောနေမိလေသည်။ကြာခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်းမမေ့နိုင်သောအဖြစ်များကြောင့်မနေ့တနေ့ကလိုပင်သေချာစွာမှတ်မိနေလေသည်။

ခင်ထားငယ်ပထမဆုံးစဉ်းစားမိသည်ကယခုကွယ်လွန်သွားသောသူမ၏မွေးစားဖခင်ဦးစောမိုးအကြောင်းပင်ဖြစ်သည်။သူမ၏ဦးစောမိုးကိုချစ်လည်းချစ်သည်။မုန်းလည်းမုန်းသည်။သူသည်သူမ၏အားထားချစ်ခင်ရာဖြစ်သလိုသူမ၏နုနယ်သောဘဝကိုဖျက်ဆီးခဲ့သူတစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။မွေးစားဖခင်ဟုပြောရသော်လည်းအမှန်တကယ်တော့ဦးစောမိုးသည်သူမ၏ပထွေးပင်ဖြစ်သည်။သူမ၏ဖခင်ကွယ်လွန်ပြီးနောက်သူမ၏အသက်(၄)နှစ်တွင်မိခင်ဒေါ်ခင်ထားနှင့်ဦးစောမိုးတို့လက်ထပ်လိုက်ကြသည်။ဒုတိယသတိရမိသူကတော့ကျော်မိုးပင်ဖြစ်သည်။သူသည်လည်းဦးစောမိုး၏မွေးစားသားဖြစ်သလိုဦးစောမိုးကအလွန်အားကိုးကာအလိုလိုက်ထားသူလည်းဖြစ်သည်။ကျော်မိုးသည်သူမ၏ဘဝကိုနှင့်ချေဖျက်ဆီးခဲ့သောအဓိကတရားခံဟုဆိုနိုင်လေသည်။ကျော်မိုးသည်သူမထက်နှစ်နှစ်ခန့်ကြီးသည်။ယခင်ကတော့ကျော်မိုးသည်သူမကိုညီမတစ်ယောက်လိုကြင်နာခဲ့သည်။ငယ်ငယ်ဟုခေါ်ကာအလိုလိုက်ခဲ့သည်။သူမကလည်းကျော်မိုးကိုအစ်ကိုရင်းတစ်ယောက်လိုပင်ချစ်ခင်ခဲ့သည်။သို့သော်ကျော်မိုးအသက်(၁၆)နှစ်ကျော်လာကာလူပျိုဖြစ်လာသောအခါတွင်မူသူ၏အချိုးပြောင်းလာခဲ့သည်။သူမကိုကြည့်သောအကြည့်များကမရိုးသားတော့ပေ။တဏှာကြည့်တွေ့ကြည့်လာကာဖင်ပုတ်ခေါင်းပုတ်၊ဟိုကိုင်ဒီကိုင်လုပ်လာသည်။ခင်ထားငယ်ကလည်းရင်ကလေးတွေ၊တင်ကလေးတွေစို့ပြီးအလှကြွယ်စအရွယ်သို့ရောက်နေလေပြီ။အစကတော့သူမကဘာမျှမသိသော်လည်းမကြာမီကျော်မိုး၏မရိုးသားသောအရိပ်အကဲကိုနားလည်းလာသည်။ထို့ကြောင့်ကြံ့ကိုးစားကာရှောင်တိမ်းနေရသည်။သို့သော်တစ်အိမ်တည်းနေရသောကြောင့်လုံးဝမတွေ့အောင်ရှောင်လို့ကတော့မရချေ။ကျော်မိုးကလည်းပို၍ဆိုးလာသည်။သူမရေချိုးတာ၊အဝတ်အစားလဲတာတွေကိုချောင်းကြည့်လာသည်။ဒါကိုသူမသိသောအခါရှက်လည်းရှက်သည်။လူကြီးတွေကိုလည်းမတိုင်ရဲပေ။ထို့ကြောင့်ရေချိုးအဝတ်လဲသည်ကအစအထူးသတိထားနေရရှာသည်။ကျော်မိုးကရုပ်ဖြောင့်သည်။စာတော်သည်။အားကစားလည်းထူးချွန်သည်။ထို့ကြောင့်သူ့ကိုသဘောကျနေသောမိန်းကလေးများစွာရှိသည်။ကျော်မိုးရည်းစားများကြောင်းသတင်းတွေကိုလည်းသူမကြားရသည်။ထို့အပြင်ဘယ်မိန်းကလေးကိုဘယ်နေရာခေါ်ချိန်းကာဘာတွေလုပ်သည်ဆိုသောသတင်းများကိုလည်းကြားနေရသောကြောင့်သူမသည်ကျော်မိုးကိုတတ်နိုင်သမျှရှောင်နေရလေသည်။ခင်ထားငယ်သည်ကျန်းမာသန်စွမ်းသောမိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။အရပ်မြင့်မြင့်နှင့်ရုပ်ရည်ချောမောသည်။အသက်(၁၅)နှစ်

ခန့်သို့ရောက်နေသောကြောင့်တင်တွေ့ရင်တွေပြည့်ပြည့်ဖြိုးဖြိုးနှင့်အပျိုပေါက်မလေးဖြစ်နေလေပြီ။ထိုအချိန်မှ
၁ပင်သူမ၏ကံကြမ္မာဆိုးစတင်ခဲ့လေသည်။

ထိုနေ့ကနွေရာသီ၏လေငြိမ်သောနေ့တစ်နေ့ဖြစ်သောကြောင့်အတော်ပူအိုက်လေသည်။ပူအိုက်သောရ
၁သီဥတုကြောင့်ခင်ထားငယ်သည်အတွင်းခံမပါဘဲအကျိုတစ်ထပ်သာဝတ်ထားခဲ့သည်။အကျိုကသိပ်မပါးသော်
လည်းသူမ၏မိမိမောက်နေသောရင်သားများကြောင့်အပေါ်ပိုင်းမှရင်သားများကိုကောင်းစွာတွေ့မြင်နိုင်လေသည်။
အိမ်ရှေ့ဧည့်ခန်းထဲတွင်သူမတစ်ယောက်တည်းစာဖတ်နေစဉ်ကျော်မိုးသည်သူ့သူငယ်ချင်းတစ်စုနှင့်အိမ်ပေါ်သို့တ
ဝုန်းဝုန်းတက်လာလေသည်။အိမ်တွင်ဦးစောမိုးနှင့်ဒေါ်ခင်ထားတို့လည်းမရှိသည့်အတွက်သူမ၏ရင်ထဲတွင်ထိတ်
ကနဲဖြစ်သွားသည်။ကျော်မိုး၏သူငယ်ချင်းများကလည်းကျော်မိုးလိုပင်သူမကိုမြင်လျှင်မထိတထိနှင့်ညစ်ညမ်း
သာစကားများကိုပြောတတ်ကြသောကြောင့်သူတို့ကိုခင်ထားငယ်ကကြည့်၍မရပေ။ယခုလည်းသူမကိုတွေ့သ
ည်နှင့်ပါးစပ်သရမ်းကြတော့သည်။

“ဟေ့ကောင်ကျော်မိုး ၊ မင်းညီမကတယ်တောင်တယ်ဖြောင့်ပါလားကွ”

“နို့ကြီးတွေကစုပြီးကြွနေတာပဲတောက်”

“ဖင်ကြီးကလည်းအယ်နေတာပဲကွာ”

ခင်ထားငယ်သည်သူတို့၏စကားကိုပြန်၍မပြောနေပါ။ထို့ကြောင့်ဧည့်ခန်းမှထကာအိမ်
နောက်ဖက်ရှိနွားတင်းကုတ်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။ဦးစောမိုးသည်နွားများကိုလည်းမွေးထားသောကြောင့်အိမ်နော
က်ဖက်တွင်နွားတင်းကုတ်ရှိလေသည်။တံခါးများတပ်ဆင်၍သေချာဆောက်ထားသောကြောင့်အတော်ခိုင်ခန့်သ
ည်။ခင်ထားငယ်ကနွားတင်းကုတ်ထဲသို့ဝင်၍အထဲရှိကောက်ရိုးပုံပေါ်သို့တက်၍လှဲအိပ်လိုက်သည်။သို့သော်မကြ
၁မိပင်ကျော်မိုးနှင့်သူ၏သူငယ်ချင်းများဖြစ်ကြသောအောင်ထွန်း၊သောင်းစိန်နှင့်ဘသိန်းတို့နွားတင်းကုတ်ထဲသို့ဝင်
လာကြသည်။သူတို့လူလိုက်ကိုမြင်လိုက်ရသောကြောင့်သူမအိပ်နေရာမှထရပ်လိုက်သည်။ကျော်မိုးကသူမကိုစူး
စိုက်ကြည့်ရင်းပြောလိုက်သည်။

“ငါတို့အငြင်းပွားနေတာကိုအဆုံးအဖြတ်ပေးရအောင်နှင့်ဆီကိုလာခဲ့တာပဲငယ်ငယ်”

“ကိုကိုနော် ၊ ငါ့ကိုလာမနှောင့်ယှက်နဲ့ ၊ နင်တို့ဘာသာအငြင်းပွားတာငါနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

“ဟသိပ်ဆိုင်တာပေါ့ ၊ နင့်မှာစောက်မွှေးတွေပေါက်နေလောက်ပြီလို့ငါနဲ့အောင်ထွန်းကပြောတာ

ကိုသောင်းစိန်နဲ့ဘသိန်းတို့ကလက်မခံကြဘူး ၊ ငွေတစ်ရာကြေးလောင်းထားကြတာ ၊ အဲဒါ

ဘယ်သူမှန်တယ်ဆိုတာကိုမျက်မြင်ဆုံးဖြတ်ရအောင်လာခဲ့တာပဲ ၊ ကဲပြောပါအုံးနင့်မှာစောက်မွှေး

တွေပေါက်နေပြီလား ၊ ပေါက်ရင်ကောဘယ်လောက်များနေပြီလဲ”

“ဟင့်အင်း ၊ ဟင့်အင်း ၊ မပြောချင်ပါဘူး ၊ ဘာလို့ပြောရမှာလဲ”

“မပြောချင်နေ ၊ ငါတို့မျက်မြင်ဖြစ်အောင်သာနှင့်စောက်ဖုတ်ကိုလှန်ပြ”

ခင်ထားငယ်မှာမျက်နှာတစ်ခုလုံးထူပူကာဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်နေလေသည်။ကျော်မိုးတို့ဝိုင်းထားရာမှ ထွက်ပြေးသောအခါတွင်လည်းမလွတ်ဘဲအောင်ထွန်း၏ဖမ်းချုပ်ခြင်းကိုခံလိုက်ရသည်။

“လွတ် လွတ် ခွေးကောင် ၊ ငါ့ကိုလွတ်”

ခင်ထားငယ်ကအော်ဟစ်ရုန်းကန်သောအခါကျော်မိုးကသူမ၏မျက်နှာကိုလက်ဝါးဖြင့်ဖြတ်ရိုက်လိုက်သည်။ခင်ထားငယ်မှာထိတ်လန့်တကြားဖြစ်သွားကာအော်ဟစ်ရုန်းကန်နေမှုများလည်းရပ်သွားသည်။

“ကဲ ငယ်ငယ် ၊ ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောမနေတော့ဘူး ၊ နင့်အဝတ်အစားတွေကိုနင့်ဘာသာချွတ်ပြမှာလား ၊ ငါတို့ကအတင်းဝိုင်းဆွဲချွတ်ပစ်ရမှာလား ၊ အေးငါတို့အတင်းဝိုင်းဆွဲချွတ်လို့အဝတ်အစားတွေစုတ်ပြဲကုန်ရင်တော့အဆိုးမဆိုနဲ့ ၊ ဟေ့ကောင်အောင်ထွန်းလွတ်ပေးလိုက်စမ်းကွာ”

အောင်ထွန်းကခင်ထားငယ်ကိုဖမ်းချုပ်ထားသောလက်များကိုလွတ်ပေးလိုက်သည်။ခင်ထားငယ်ကမျက်များယိုစီးကျရင်းငိုသံလေးနှင့်တောင်းပန်ပြောဆိုရှာသည်။

“ကိုကိုရာ ၊ ငါ့ကိုမစပါနဲ့ဟာ ၊ ငါသွားပါရစေတော့”

“ငါတို့ကနောက်နေကြတာမဟုတ်ဘူးငယ်ငယ် ၊ တကယ်ပြောနေတာ ၊ ကဲ အဝတ်တွေကို ချွတ်စမ်း”

ကျော်မိုးကပြောပြီးသည်နှင့်သူမ၏နို့အုံတစ်ဖက်ကိုလက်ဝါးဖြင့်ဆတ်ကနဲဆုပ်ကိုင်လိုက်ရာခင်ထားငယ်တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ကန်ဖြစ်သွားသည်။ကျော်မိုးကဆုပ်ကိုင်ရုံသာမကတအားဖျစ်ညှစ်လိုက်သောကြောင့်ခင်ထားငယ်အော်လိုက်မိသည်။

“အား အု အု”

ကျော်မိုး၏လက်ဝါးကသူမ၏ပါးစပ်ပေါ် သို့ပိတ်လိုက်သောကြောင့်ခင်ထားငယ်၏အော်သံသည်မပီမသနှင့်ရပ်သွားလေသည်။ကျော်မိုးကတော့သူမ၏နို့အုံလုံးလုံးကျစ်ကျစ်လေးကိုမညှာမတာဆက်၍ဆုပ်နယ်နေလေသည်။ခင်ထားငယ်ခမျာကြောက်စိတ်၊ရှက်စိတ်နှင့်နာကျင်မှုတို့ကြောင့်တစ်ကိုယ်လုံးတုန်ရင်နေရှာသည်။မျက်ရည်များတတွေတွေကျဆင်းကာပါးစပ်မှမပီမသအသံလေးများထွက်ပေါ်နေလေသည်။အတွင်းခံဘရာစီယာမရှိဘဲအပေါ် အင်္ကျီတစ်ထပ်တည်းဝတ်ထားသောကြောင့်ရင်သားကိုအတိုင်းသားထိတွေ့နေရသည်။နို့ကသိပ်မကြီးသော်လည်းတင်းတင်းရင်းရင်းနှင့်ကိုင်လို့ကောင်းလှသည်။ကျော်မိုးကနို့ကိုဆုပ်နယ်နေသောလက်နှင့်ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားသောလက်တို့ကိုဖယ်ကာနောက်သို့ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်သည်။ထို့နောက်သူမကိုစူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လျက်ပြောလိုက်သည်။

“ကိုင်း ဘယ်လိုလဲ ငယ်ငယ် ၊ ငါတို့ကအဝတ်တွေကိုဆွဲချွတ်ပစ်ရမှာလား ၊ နင့်ဘာသာနှင့်ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ချွတ်ပြမှာလား”

စကားသံကခြိမ်းခြောက်မှုအပြည့်ပါသည့်အပြင်ပြောသည့်အတိုင်းတကယ်လုပ်မည်ကိုခင်ထားငယ်သိသည်။သူမအဖို့ရွေးချယ်စရာလမ်းမရှိတော့ပေ။ထို့ကြောင့်ခေါင်းကိုကမန်းကတန်းငြိမ်ပြကာအကျိကြယ်သီးကိုစဖြုတ်လိုက်သည်။

“ချွတ်ပြပါမယ် ၊ ကိုကိုတို့သာငါ့ကိုမထိကြပါနဲ့”

ကျော်မိုးသည်သူမ၏ရင်ဘတ်ကိုမျက်လုံးများပြူး၍စိုက်ကြည့်နေသည်။ခင်ထားငယ်သည်မျက်စိကိုစုံမိတ်၍ကြယ်သီးများကိုဆက်ဖြုတ်နေလေသည်။ထို့နောက်အကျိရင်ဘတ်ကိုဆွဲဖွင့်ကာချွတ်ပစ်လိုက်သောအခါဖြူဖွေးဝင်းပနေသောရင်သားများကသဘာဝအတိုင်းထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

“တောက် နို့တွေကတယ်လှတာပဲ ၊ လုံးပြီးမို့မောက်နေတာပဲ ၊ နို့သီးခေါင်းလေးတွေထောင်နေပါလား”

အောင်ထွန်း၏မှတ်ချက်ချသံကသူမ၏နားထဲသို့သံရည်ပူများလောင်းချလိုက်သလိုဝင်လာသည်။ဘာကြောင့်မှန်းတော့မသိသူမ၏နို့သီးခေါင်းလေးများချွန်ကော့ကာထောင်ထနေသည်ကတော့အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။အကျိကိုချွတ်ချလိုက်သည့်အတွက်သူမ၏ကိုယ်လှုပ်ရှားသွားကာအကာအကွယ်မဲ့နေသောရင်သားဆိုင်များကတသိမ်သိမ်လှုပ်ခါသွားသည်။မိမိ၏ရင်သားဆိုင်များလုံးဝန်းမို့မောက်နေကြောင်းကိုသူမသိသည်။ဤကဲ့သို့မို့မို့ဝန်းဝန်းလုံးလုံးကျစ်ကျစ်၊တင်းတင်းရင်းရင်းရှိနေအောင်လည်းလေ့ကျင့်ခန်းမှန်မှန်လုပ်ထားခဲ့သည်။ယခုတော့ထိုအလှအပတို့သည်ကျော်မိုးတို့အဖို့အရသာခံကြည့်ရှုစရာဖြစ်နေလေပြီ။

“အေးကွ ၊ နို့သီးလေးတွေကချွန်ပြီးထောင်တက်နေတာကွ ၊ ဒီနို့သီးလေးတွေကိုစို့ပေးလိုက်ရရင်တော်တော်ကောင်းမှာပဲကွ”

သောင်းစိန်ကလည်းသွားရည်တမြားမြားဖြင့်ပြောလိုက်သည်။ထိုအချိန်ကျော်မိုးကခပ်ဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

“ကဲ ကျွန်နုသေးတဲ့ထာဘီတွေဘာတွေကိုဆက်ချွတ်လေ ၊ မြန်မြန်ချွတ်စမ်း ၊ ငါစိတ်မရှည်တော့ဘူး”

ကြောက်စိတ်နှင့်ရှက်စိတ်တို့ကြောင့်တဆတ်ဆတ်တုန်နေရာသောခင်ထားငယ်သည်ထာဘီကိုလည်းဖြေလျှော့ကာချွတ်ချလိုက်ရပြန်သည်။သူမဝတ်ထားသောထာဘီလေးသည်ခြေရင်းသို့ပုံလျက်သားကျသွားလေသည်။

“ကြည့်စမ်း ဒီကောင်မလေးကအတွင်းခံဘောင်းဘီတောင်ဝတ်ထားပါလား”

“အေး သူကသူ့ကိုယ်လုံးကိုပြချင်နေတာကွ ၊ ဒါကြောင့်ဘရာစီယာလည်းမဝတ်၊အတွင်းခံလည်းမဝတ်ဘဲအကျိနဲ့ထာဘီတစ်ထပ်တည်းဝတ်ထားတာပေါ့ကွ ၊ ဒါမှသူ့နို့တွေဖင်တွေကိုကောင်းကောင်းမြင်နိုင်မှာပေါ့”

“ဟာ မဟုတ်ပါဘူး ၊ အရမ်းအိုက်လို့ပါ”

ခင်ထားငယ်ကငြင်းဆန်လိုက်သည်။ သူမကိုယ်လုပ်မိန်းကလေးမျိုးအဖြစ်အပြောမခံလိုပါ။ ယခုအခါတွင် သူမ၏ကိုယ်ပေါ်တွင်အဝတ်အစားဟူ၍လုံးဝမရှိတော့ဘဲ ကိုယ်လုံးတီးဖြစ်နေလေပြီ။ သူမသည်ယောက်ျားလေးမ ဖြစ်ရုံသာမက အလည်တွင်ကိုယ်တုံးလုံးဖြင့်မတ်တပ်ရပ်နေရသောကြောင့်ရှက်စိတ်၊ ကြောက်စိတ်တို့ကတစ်ကိုယ်လုံးကိုဖုံး လွှမ်းနေလေသည်။ ရင်တထိတ်ထိတ်ခုန်ကာတစ်ကိုယ်လုံးထူပူရှိန်းဖိန်းနေလေသည်။ သူမသည်ငယ်ရွယ်နုပျိုသလို သွေးသားလည်းဆူဖြိုးသည်။ သူမကိုယ်တိုင်သတိမမူမိသော်လည်း သူမ၏မိန်းမသဘာဝသွေးသားများကနိုးကြွနေ နေလေပြီ။ ထို့ကြောင့်လည်းနီသီးခေါင်းတွေထောင်ကာစောက်ဖုတ်ကမိုးဖောင်းလျက်ရှိနေလေသည်။

“အေး သူ့စောက်ဖုတ်မှာစောက်မွှေးတွေခပ်ပါးပါးပေါက်နေပြီ ၊ မင်းတို့ပြောတာဟုတ်တယ် ၊ ကျော်မိုး မင်းတို့နိုင်တယ်”

ဘသိန်း၏စကားသံကိုကြားလိုက်ရသောခင်ထားငယ်သည်မျက်လုံးများကိုမှိတ်ထားရာမှအားယူကာ ဘဖွင့်ရင်းပြောလိုက်သည်။

“ကဲ ကိုကို ၊ နင်တို့ကိစ္စပြတ်ပြီမဟုတ်လား ၊ ငါအဝတ်တွေပြန်ဝတ်တော့မယ်”

ထိုသို့ပြောပြီးနောက်ခင်ထားငယ်သည်ပုံလျက်သားကျနေသောသူမ၏ထဘီကိုကုန်းကောက်လိုက်သ ည်။ သို့သော်ကျော်မိုးကသူမ၏လက်ကိုဖမ်းဆုတ်လိုက်သည်။

“နေပါဦးငယ်ငယ်ရ ၊ နင့်ကိုယ်လုံးကသိပ်လှတော့ငါတို့အားရအောင်ကြည့်ပါရစေဦး”

ကျော်မိုး၏စကားကြောင့်ခင်ထားငယ်ခမျာငိုမဲ့မဲ့လေးဖြစ်သွားကာထဘီကိုလည်းကောက်မဝတ်နိုင်တော့ ပေ။

“ဟုတ်တယ်ကွ ၊ သူ့နို့တွေဖင်တွေနဲ့စောက်ဖုတ်တွေကိုကြည့်ရင်းငါလီးတောင်လာပြီ”

“တောက် ခွေးအမျိုးယုတ်တွေ”

ခင်ထားငယ်ကဒေါသနှင့်အောင်ထွန်းနှင့်သောင်းစိန်တို့ကိုဆဲရေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်ထဘီကိုပြန်ကုန်းကောက်မည်ပြုစဉ်ကျော်မိုးကနောက်မှနေ၍ဆတ်ကနဲဖမ်းချုပ်ကာသူမ၏ရင်ခွင်ထဲသို့ဆွဲသွင်းလိုက်သည်။ ခင်ထား ငယ်၏ဝတ်လစ်စလစ်ကိုယ်လုံးလေးသည်ကျော်မိုး၏ပွေ့ဖက်မှုအောက်တွင်ကော့ကော့ကလေးဖြစ်သွားရလေသ ည်။ ကျော်မိုးကသူမ၏ကိုယ်လေးကိုခပ်တင်းတင်းပွေ့ထားရင်းအံကြိတ်ကာပြောလိုက်သည်။

“ငါတို့ရဲ့ကိစ္စကမပြတ်သေးဘူးငယ်ငယ် ၊ အခုမှစရုံပဲရှိပါသေးတယ်”

“အေးဟုတ်တယ် ၊ မင်းမွေးစားညီမကိုကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်အောင်ချွတ်ခိုင်းပြီးမှတော့ဒီအတိုင်း ပြန်မလွှတ်ပါနဲ့ ၊ အပြတ်ကိုင်လိုက်စမ်းပါ”

ဘသိန်းကကျော်မိုးကိုမြှောက်ပင့်ပေးလိုက်သည်။ ကျော်မိုးကခင်ထားငယ်၏ပါးစပ်ကိုသူ၏နှုတ်ခမ်းဖြင့်ဖိ ကပ်၍စုပ်ယူလိုက်ရာခင်ထားငယ်သည်အလွန်ထိတ်လန့်အံ့ဩကာပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွားသည်။ ထိုအခါခင်

ကျော်မိုးကခင်ထားငယ်၏ပါးစပ်ထဲသို့သူ၏လျှာကိုထိုးသွင်းလိုက်သည်။မှင်တက်နေရာမှသတိပြန်ဝင်လာသောခင်ထားငယ်သည်ကျော်မိုး၏လျှာကိုကိုက်လိုက်သည်။ကျော်မိုးကလျှာကိုအလျင်အမြန်ပြန်ထုတ်လိုက်သော်လည်းအနည်းငယ်ကိုက်မိသွားသည်။ရုတ်တရက်နာကျင်သွားသောကြောင့်ပွေ့ထားသောသူမ၏ကိုယ်ကိုလွှတ်လျက်နောက်သို့ခုန်ဆုတ်လိုက်မိသည်။ထို့နောက်ခင်ထားငယ်ကကျော်မိုးကိုကြည့်ရင်းလေသံမာမာနှင့်ပြောလိုက်သည်။

“ ဖယ် ကိုကို ၊ ငါသွားတော့မယ် ”

ကျော်မိုးကခင်ထားငယ်ကိုလက်ပြန်တစ်ချက်ဖြတ်ရိုက်လိုက်ရာသူမ၏မျက်စိထဲတွင်မီးပွင့်လျက်နောက်သို့ယိုင်သွားလေသည်။ကျော်မိုးကတစ်ဖန်သူမ၏အရှိုက်ကိုလက်သီးတစ်ချက်ထိုးလိုက်ပြန်သည်။ခင်ထားငယ်ခမဉာဏ်ထောက်၍လဲကျသွားကာနှုတ်ခမ်းတွင်သွေးများစို့လာလေသည်။အသက်ရှူမမှန်တော့ဘဲသတိလစ်လုမတတ်ဖြစ်သွားရရှာသည်။ထို့နောက်ကျော်မိုးကသူမ၏ဆံပင်များကိုလက်ဖြင့်ဆွဲမလိုက်ရာခင်ထားငယ်ခေါင်းလေးမာ့လာလေသည်။

“ နင်ကများငါ့ကိုကိုက်လားဘာလားနဲ့ ၊ သိကြရောပေါ့ ”

ပြောပြောဆိုဆိုဘယ်လက်ဖြင့်သူမ၏ဆံပင်များကိုကိုင်ဆွဲထားရင်းညာလက်ဖြင့်ဘယ်ပြန်ညာပြန်ပါးရိုက်ချလိုက်သည်။ကျန်သုံးယောက်ကဤသည်ကိုအရသာခံကြည့်ရင်းသောင်းစိန်ကအကြံပေးလိုက်သည်။

“ ဒီကောင်မကိုလီးစုပ်ခိုင်းပါလားကွ ”

“ အေး ကောင်းတယ် ၊ မင်းလီးကိုသူစုပ်ပေးနေတာကိုငါတို့ကြည့်ရင်းတွင်းတိုက်ကြတာပေါ့ ”

အောင်ထွန်းကလည်းထောက်ခံသည်။ခင်ထားငယ်ခမဉာဏ်ထောက်ထိုစကားများကိုနားထောင်ရင်းကြောက်လန့်နေရှာသည်။ထို့နောက်ကျော်မိုးကတဟားဟားအော်ရယ်ရင်းပြောလိုက်သည်။

“ အေးကွ ၊ မင်းတို့ပြောတာကောင်းသားပဲ ”

ကျော်မိုးကသူ၏ဂျင်းဘောင်းဘီစစ်ကိုညာလက်ဖြင့်အသာဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။ထို့နောက်ခင်ထားငယ်၏လက်ကိုလှမ်းကိုင်ကာသူ၏ပေါင်ကြားထဲသို့ဆွဲယူလျက်ဖုထစ်နေသောနေရာပေါ် သို့တင်ပေးလိုက်သည်။ဘယ်လက်ကတော့သူမ၏ဆံပင်များကိုမညာမတာဆုပ်ကိုင်ထားရင်းရက်ရက်စက်စက်စေခိုင်းလိုက်လေသည်။

“ ငါ့ဟာကြီးကိုထုတ်လိုက်စမ်း ၊ ဘောင်းဘီအပြင်ရောက်အောင်လုပ်ပြီးပွတ်ပေးစမ်း ၊ လုပ်လေ ”

“ ဟင့်အင်း ၊ ဟင့်အင်း ၊ မလုပ်ပါနဲ့ကိုကိုရယ် ၊ ငါ့ကိုအဲဒီလိုမျိုးမလုပ်ခိုင်းပါနဲ့ ၊ မကောင်းပါ ”

ဘူး ၊ အဟင့် အဟင့် ”

ခင်ထားငယ်ကငိုယိုကာတောင်းပန်ရှာသည်။ကျော်မိုးကတော့သူမ၏ဆံပင်များကိုခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲခါလိုက်ရင်းထပ်ပြောပြန်သည်။

“ ငါ့လီးကိုဆွဲထုတ်လိုက်လို့ပြောနေတာမကြားဘူးလား ၊ ငါ့လီးကနှင့်လက်ကလေးနဲ့ဆုပ်ကိုင် ”

တာကိုခံချင်နေတာ ၊ လုပ်လေ ၊ ဆွဲထုတ်လိုက်စမ်း ”

ကျော်မိုးကတော့ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်နေရှာသောခင်ထားငယ်ကိုအတင်းအကြပ်ပင်စေခိုင်းနေပြန်သည်။ခင်ထားငယ်သည်ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်ပင်ကွဲဟနေသောဘောင်းဘီခွကြားထဲသို့သူမ၏လက်ကိုထိုးထည့်လိုက်သည်။သူမ၏လက်ချောင်းထိပ်များသည်ပူနွေးမာတောင်နေသောအချောင်းကြီးကိုထိုးမိပြီးထိုအရာသည်လီးဖြစ်ကြောင်းကိုသူမသိနေသောကြောင့်ခင်ထားငယ်တစ်ကိုယ်လုံးကြက်သီးများထလာလေသည်။ရှက်စိတ်များဖြစ်ပေါ်နေသကဲ့သို့ရမ္မက်စိတ်ကလည်းထကြွလာသည်ကိုတော့သူမနားမလည်သေးပေ။ရင်တထိတ်ထိတ်ခုန်ကာကြက်သီးများတဖြန်းဖြန်းထနေသည်ကိုတော့ခံစားနေရလေသည်။

“လုပ်လေ ငယ်ငယ် ၊ ငါ့လီးကြီးကိုလက်နဲ့ကိုင်ပြီးဆွဲထုတ်လိုက်စမ်း ၊ ဟိုကောင်တွေကဒါကို မြင်ချင်နေတာ”

ကျော်မိုး၏စေခိုင်းသံကြောင့်ခင်ထားငယ်သည်ကြောက်လန့်စွာရေရွတ်ညည်းတွားရင်းကျော်မိုး၏လီးတန်ကြီးကိုနူးညံ့သောလက်ကလေးများဖြင့်မရဲတရဲကိုင်ကာဘောင်းဘီအပြင်သို့ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“အေး ဒီလိုမှပေါ့ငယ်ငယ်ရ ၊ ကဲလီးကြီးကိုခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ပြီးဆော့ပေးစမ်း”

ကျော်မိုးကကျေနပ်အားရစွာပြောလိုက်သည်။ခင်ထားငယ်သည်ယောက်ျားတစ်ယောက်၏လီးကိုလက်ဖြင့်ပထမဦးဆုံးအကြိမ်ဆုပ်ကိုင်ဖူးခြင်းဖြစ်သလိုမာန်ထကထောင်မတ်နေသောလီးကြီးကိုလည်းပထမဦးဆုံးအကြိမ်တွေ့မြင်ဖူးခြင်းလည်းဖြစ်လေသည်။လီးတန်ကြီးကပူနွေးမာတောင်နေကာဆုပ်ကိုင်ထားသောသူမ၏လက်ထဲတွင်ဆတ်ကနဲဆတ်ကနဲလှုပ်ခါနေပြန်သည်။ကျော်မိုး၏ရမ္မက်ဇောကိုဖော်ပြနေသည့်အလားအကြောပြိုင်းပြိုင်းထလျက်မတ်ထောင်နေသောလီးကြီးကိုခင်ထားငယ်တစ်ယောက်ကြောက်လန့်စွာဖြင့်ငေးကြည့်နေမိလေသည်။ကြောက်လည်းကြောက်၊ရွံ့လည်းရွံ့နေမိသော်လည်းကျော်မိုးကအတင်းစေခိုင်းနေသောကြောင့်ခင်ထားငယ်သည်မရဲတရဲနှင့်ခပ်ဖွဖွလေးကိုင်ထားသောလက်ချောင်းများကိုခပ်တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။

“အေး အဲဒီလိုခပ်တင်းတင်းဆုပ်မှပေါ့ငယ်ငယ်၊ ကဲလက်ကိုလှုပ်ပြီးဆော့ပေးစမ်းပါဦး”

ကျော်မိုးကကျေနပ်အားရစွာပြောဆိုလိုက်သည်။ခင်ထားငယ်ကလက်ထဲတွင်ဆုပ်ကိုင်ထားသောလီးကြီးကိုအသာအယာလှုပ်ပေးလိုက်သည်။အောင်ထွန်း၊သောင်းစိန်နှင့်ဘသိန်းတို့ကမူမျက်လုံးများပြူးကာသေသေချာချာစိုက်ကြည့်နေကြလေသည်။

“အေး ဟုတ်ပြီ ၊ အဲဒီလိုဆော့ပေးရင်းလီးထိပ်ပိုင်းကိုနှင့်လက်မနဲ့အသာပွတ်ပေးစမ်း”

ကျော်မိုးကခင်ထားငယ်ကိုဝှင်းတိုက်နည်းကိုလက်တွေ့သင်ပြပေးနေလေသည်။ခင်ထားငယ်ခမျာကျော်မိုးစေခိုင်းသည့်အတိုင်းလိုက်လုပ်ပေးနေရှာသည်။လီးထိပ်ပိုင်းကိုလက်မနှင့်အသာပွတ်ပေးလိုက်သည်။လီးထိပ်တွင်အရည်ကြည်များစိုနေလေရာထိုအရည်ကြည်များကိုလီးအစ်ကြီးတစ်ခုလုံးသို့လက်မဖြင့်လိုက်၍သုတ်လိမ်းပေးသလိုဖြစ်သွားသည်။ကျော်မိုးသည်လည်းအရသာတွေသွားကာတဟင်းဟင်းဖြစ်လာလေသည်။သူ၏နှုတ်ခမ်းများကိုလည်းလျှာဖြင့်သပ်လိုက်သည်။

“ မင်းလီးကိုစုပ်ခိုင်းပြီးလျှာနဲ့ကျကျနနလျက်ခိုင်းစမ်းပါကျော်မိုးရ ”

အောင်ထွန်းကမချင့်မရဲပြောကာဘောင်းဘီစစ်ကိုဖြုတ်၍သူ၏လီးကြီးကိုဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ ကဲ အောင်ထွန်းပြောတာကိုကြားတယ်မဟုတ်လားငယ်ငယ် ၊ နင့်ပါးစပ်နဲ့လျှာကိုသုံးပြီးငါ့လီးကိုစုပ်ပေးစမ်း ၊ ကြားလား

ကျော်မိုးကပြောဆိုစေခိုင်းရင်းခင်ထားငယ်၏ခေါင်းကိုသူ၏ပေါင်ကြားသို့ဆွဲကပ်လိုက်သည်။

ကျော်မိုး၏ပေါင်ကြားတွင်ခင်ထားငယ်မျက်နှာအပ်မိသောအခါတွင်လီးတန်ကြီးကသူမ၏ပါးပြင်နှင့်ထိနေလေသည်။ကျော်မိုးကလည်းသူမ၏ဆံပင်ကိုခပ်တင်းတင်းဆွဲကာစိတ်မရှည်တော့ကြောင်းအချက်ပြလိုက်သည်။ခင်ထားငယ်သည်တုန့်ခိုင်းမနေရဲတော့ဘဲပါးစပ်ထဲမှလျှာလေးကိုအသာထုတ်ကာလီးတန်လုံးပတ်၏အောက်ခြေကိုစတင်လျက်ပေးလိုက်သည်။နီရဲစိုစွတ်နေသောလျှာလေးနှင့်ပူနွေးမာတောင်နေသောလီးတန်ကြီးထိမိလိုက်ချိန်တွင်ကျော်မိုးတစ်ကိုယ်လုံးဆတ်ကနဲဖြစ်သွားသလိုခင်ထားငယ်လည်းရင်ခုန်မြန်လာကာနို့သီးခေါင်းလေးများပိုမိုတင်းမာလာလေသည်။ကျော်မိုးကသူမ၏ဆံပင်များကိုဆုပ်ကိုင်ကာခေါင်းကိုအပေါ်သို့ဆွဲတင်လိုက်သည်။လီးတန်ကိုလျှာဖြင့်လျက်ပေးနေရင်းခေါင်းမော့လိုက်သောကြောင့်လီးအရင်းမှအဖျားသို့လျှာဖြင့်လျက်ပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားလေသည်။သူမ၏လျှာလေးနှင့်လီးအစ်တို့ထိမိချိန်တွင်ကျော်မိုးကခေါင်းကိုဆွဲမော့နေသည်ကိုရပ်လိုက်သည်။ခင်ထားငယ်ကလည်းသူမ၏ပါးစပ်ရှေ့တည့်တည့်တွင်ရှိနေသောလီးအစ်ကြီးကိုလျှာဖျားလေးဖြင့်လှည့်ပတ်လျက်ပေးလိုက်သည်။ခင်ထားငယ်ကလီးထိပ်ဖျားကိုလျှာဖြင့်လှည့်ပတ်လျက်ပေးနေသောအရသာကြောင့်ကျော်မိုးအံကြက်လျက်ညည်းညူလိုက်မိသည်။

“ လီးအစ်ကိုပါးစပ်နဲ့စုပ်စမ်း ၊ ပြီးတော့သွားနဲ့မနာအောင်ခပ်ဆတ်ဆတ်လေးကိုက်လိုက် ”

ကျော်မိုးကတော့အကြင်နာလုံးဝမရှိသက်ညှာမှုလုံးဝမရှိဘဲသူ့အရသာခံနိုင်ရေးကိုသာဦးစားပေးကာခင်ထားငယ်ကိုရက်ရက်စက်စက်စေခိုင်းနေလေသည်။ခင်ထားငယ်ခမျာမျက်ရည်တတွေတွေကျဆင်းကာငိုရှိုက်နေရရှာလေသည်။သူမ၏မွေးစားအစ်ကိုကိုယ်တိုင်ကရက်ရက်စက်စက်စေခိုင်းနေမှုကြောင့်ဝမ်းနည်းနေမိလေသည်။သို့သော်ပေါက်တဲ့နဖူးမထူးတော့ဟူသည့်သဘောမျိုးဖြင့်လီးအစ်ကိုလျှာနှင့်လျက်နေရာမှပါးစပ်ကိုအသာဟကာနှုတ်ခမ်းပါးလေးများဖြင့်လီးကိုစုပ်ပေးလိုက်သည်။လီးထိပ်ကိုလည်းသွားဖြင့်မနာမကျင်မထိတထိလေးကိုက်ပေးလိုက်သည်။အတန်ကြာသော်ကျော်မိုးကတဟင်းဟင်းညည်းတွားနေရာမှခင်ထားငယ်၏ပါးစပ်ထဲမှသူ၏လီးကိုဆတ်ကနဲဆွဲထုတ်လိုက်သည်။လီးစုပ်ပေးနေရမှုပြီးသွားလေပြီဟုခင်ထားငယ်ဝမ်းသာနေချိန်ကျော်မိုးကပိုမိုရှုပ်ကဲစက်ညစ်ညမ်းသောအလုပ်ကိုထပ်၍လုပ်ခိုင်းလိုက်ပြန်သည်။

“ ကဲ အခုငါ့ဂွေးဥတွေကိုစုပ်ပေးပေတော့ငယ်ငယ် ၊ ငါ့ဂွေးဥနှစ်လုံးကိုနင့်ပါးစပ်နဲ့ငုံပြီးကောင်းကောင်းစုပ်ပေးစမ်း

ကျော်မိုးသည်ထိုသို့ပြောဆိုပြီးနောက်ခင်ထားငယ်၏ခေါင်းကိုအောက်သို့ဖိချကာသူမ၏ပါးစပ်အားသူ၏
ငွေးဥတည့်တည့်သို့ရောက်သွားစေသည်။ခင်ထားငယ်ကငွေးဥတစ်လုံးကိုပါးစပ်ဖြင့်ငုံလိုက်ချိန်တွင်ကျော်မိုးတစ်
ကိုယ်လုံးတွန့်ကနဲဖြစ်သွားသည်ကိုခင်ထားငယ်သိလိုက်သည်။ခင်ထားငယ်ကပါးစပ်ဖြင့်စုပ်ပေးရုံသာမကလျှာနှု
င့်လည်းအသာထိုးလျက်ပေးလိုက်သည်။အဝတ်ကင်းမဲ့နေသောသူမ၏တစ်ကိုယ်လုံးသည်ရှက်သွေးများလွှမ်းကာ
ပန်းရောင်သန်းနေလေတော့သည်။ထိုကဲ့သို့ကျော်မိုးစိတ်တိုင်းကျလုပ်ဆောင်ပေးနေရာမှမျက်လုံးကိုအသာထော
င့်ကပ်ကြည့်လိုက်မိရာအောင်ထွန်းတို့သုံးယောက်သည်သူမ၏လုပ်ဆောင်နေမှုများကိုကြည့်ရင်းအားရပါးရှင်း
တိုက်နေကြသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။ထို့ကြောင့်ခင်ထားငယ်သည်မျက်လုံးကိုမှိတ်ကာပါးစပ်ထဲတွင်ငုံထား
သောငွေးဥကိုအသာစုပ်ပေးလိုက်သည်။ထိုအခါကျော်မိုးငွေးဥသည်ခင်ထားငယ်၏ပါးစပ်ထဲတွင်တလိမ့်လိမ့်ဖြစ်နေ
နေလေသည်။

“ နောက်တစ်လုံးကိုလည်းစုပ်ပေးဦးလေ ”

ထိုအခါခင်ထားငယ်ကပါးစပ်တွင်းမှငွေးဥတစ်လုံးကိုထုတ်ပစ်လိုက်ပြီးကျန်တစ်လုံးကိုပါးစပ်ဖြင့်ငုံကာစုပ်
ပေးလိုက်ပြန်သည်။ထိုကဲ့သို့စိတ်မပါဘဲလီးစုပ်ပေးနေရသောကြောင့်သူမ၏စိတ်သည်အလွန်လှုပ်ရှားနေလေသ
ည်။အနိုင်အထက်စေခိုင်းခံရသောအသိသည်သူမ၏ရမ္မက်အာရုံကိုတနည်းတဖုံနိုးကြွလာစေသည်။ခင်ထားငယ်
သည်ငွေးဥများကိုစုပ်ရင်းလျှာနှင့်လည်းလျက်ပေးနေလေသည်။ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ကိုင်ကာလေးဘက်ထောက်လျက်
စုပ်ပေးနေသောကြောင့်သူမ၏တင်ပါးဆုံများကနောက်ဖက်သို့ကားထွက်နေလေသည်။နောက်ဖက်တွင်ရှိနေသော
အောင်ထွန်းသည်သူမ၏ကားကားအိအိဖင်ဆုံများကိုသာမကဖင်ကြားမှပြူးထွက်နေသောစောက်ဖုတ်မို့မို့ဖော
င်းဖောင်းနှင့်စအိုပေါက်လေးကိုပါအတိုင်းသားတွေမြင်နေရလေသည်။ထိုစောက်ပတ်နှင့်စအိုကိုလိုးလိုက်ရလျှင်အ
ရသာရှိလှမည်ဟုလည်းတွေးနေမိလေသည်။ခင်ထားငယ်သည်မိမိ၏သွေးသားများနိုးကြားလျက်စောက်ဖုတ်တွ
င်အရည်ကြည်များစို့ရွဲနေသည်ကိုမသိရှာပေ။ထိုသို့ကျော်မိုး၏လီးကိုစုပ်ပေးနေခြင်းမှာသူမကိုအတင်းရိုက်နှက်
ကန်ကျောက်လျက်မုဒိမ်းကျင့်မည်ကိုစိုးရိမ်သောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။မုဒိမ်းအကျင့်ခံရသည်ထက်လီးစုပ်ပေးရ
သည်ကတော်သေးသည်ဟုယူဆကာပြုလုပ်ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။

“ ဟေ့ကောင် ကျော်မိုး ၊ မင်းညီမကိုလရေထွက်တဲ့အထိစုပ်ခိုင်းပြီးလရေတွေကိုသူ့ပါးစပ်ထဲပန်း
ထည့်ပေးပြီးမြို့ချခိုင်းလိုက်စမ်းပါကွ ”

အောင်ထွန်းကထိုသို့ပြောလိုက်သောအခါခင်ထားငယ်၏စိတ်ထဲတွင်အောင်ထွန်းကိုပျစ်ပျစ်နှစ်နှစ်ဆဲလို
က်မိသည်။ပါးစပ်ကတော့ထုတ်မဆဲရဲပေ။ထို့ပြင်အောင်ထွန်းပြောသလိုမိမိလုပ်ပေးရတော့မည်ကိုလည်းခင်ထား
ငယ်သိလိုက်သည်။သောင်းစိန်ကလည်းထောက်ခံလိုက်သည်။

“ အေး ဟုတ်တယ်ကွ ၊ မင်းလီးကိုလည်းစုပ်ခိုင်းစမ်းပါဦး ၊ ငွေးဥကိုချည်းပဲလျက်ခိုင်းမနေနဲ့ ”

ကျော်မိုးကခင်ထားငယ်၏ဆံပင်ကိုအသာခွဲကာသူမ၏ပါးစပ်ထဲမှသူမ၏ဂွေးဥကိုခွဲထုတ်လိုက်သည်။ထိုအခါခင်ထားငယ်ကမျက်လုံးကိုဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာသူမ၏မျက်နှာရှေ့တွင်တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေသောလီးတန်ကြီးကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

“ကိုင်း ငယ်ငယ်ရေ ၊ သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်းငါ့လီးထဲကလရေတွေထွက်လာတဲ့အထိစုပ်ပေးပေတော့ ၊ ကြားလား”

မိမိပါးစပ်ထဲသို့သုတ်ရည်များပန်းထုတ်သည်အထိလုပ်မည်ကိုသိလိုက်သောခင်ထားငယ်ကြောက်လန့်သွားလေသည်။ကျော်မိုးကိုလည်းရှိခိုးမတတ်တောင်းပန်လိုက်ရှာသည်။

“ကိုကိုရယ် ၊ အဲဒီလောက်အထိတော့မလုပ်ပါရစေနဲ့ ၊ ငါ့ကိုသနားပါဦးဟယ်”

“စကားမများနဲ့ငယ်ငယ် ၊ ငါ့ကိုလရေထွက်တဲ့အထိစုပ်ပေးရင်ပေး ၊ မစုပ်ပေးရင်နင့်ကိုငါအတင်းတက်လိုးပစ်လိုက်မယ်”

“အဟင့်ဟင့် ၊ အဲလိုတော့မလုပ်ပါနဲ့ ၊ စုပ်ပေးပါ့မယ်၊ အဟင့်အဟင့်”

ထိုအခါကျော်မိုးကသူမ၏ပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုဆုပ်ကိုင်ရင်းသူမ၏ကိုယ်ကိုရှေ့သို့ခွဲယူလိုက်သည်။ခင်ထားငယ်ကလည်းခေါင်းကိုရှေ့သို့ကိုင်ကာလီးကိုပါးစပ်ဖြင့်ငုံလိုက်သည်။လီးအစ်ကိုငုံမိသောအခါလျှာဖြင့်ထိုးလျက်ပေးလိုက်သည်။

“ဟေ့ကောင်ကျော်မိုး၊ မင်းညီမပါးစပ်ထဲကိုမင်းလီးကြီးတဖြည်းဖြည်းချင်းတိုးဝင်သွားအောင်သွင်းနော် ၊ တစ်ခါတည်းဝင်သွားတာမျိုးကကြည့်ရတာအားမရဘူးကွ”

“ဟား ဟား ဟား ၊ စိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရမယ်”

ကျော်မိုးကပြန်ပြောလိုက်ရင်းလီးထိပ်ပိုင်းကိုငုံမိနေသောလီးတန်ကြီးကိုခင်ထားငယ်၏ပါးစပ်ထဲသို့ဖြည့်ဖြည်းချင်းထိုးသွင်းလိုက်သည်။ခင်ထားငယ်ကလည်းပါးစပ်ကလေးဟကာခေါင်းကိုအလိုက်သင့်မော့ပေးလိုက်သည်။စောက်ပတ်ထဲသို့လီးသွင်းသကဲ့သို့လီးကိုပါးစပ်ထဲသို့ထိုးသွင်းခြင်းဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့်ခင်ထားငယ်ကကျော်မိုး၏လီးကိုစုပ်ပေးနေခြင်းမဟုတ်တော့ဘဲကျော်မိုးကခင်ထားငယ်၏ပါးစပ်ကိုလိုးနေသကဲ့သို့ဖြစ်နေလေသည်။ကျော်မိုး၏လီးသည်(၈)လက်မကျော်ရှည်ကာ

ကျပ်လုံးခန့်တုတ်သည်။ထို့ကြောင့်လီးကိုအဆုံးထိထိုးသွင်းလိုက်သောအခါလီးထိပ်သည်ခင်ထားငယ်၏အာခေါင်ကိုထောက်မိလေသည်။ထိုလုပ်ရပ်ကိုအောင်ထွန်းတို့သုံးဦးကအားပါးတရကြည့်နေကြသည်။ခင်ထားငယ်သည်အလွန်ရှက်ကြောက်နေမိသော်လည်းပါးစပ်ထဲသို့ဝင်လာသည့်လီးကြီးကိုစုပ်ပေးနေရရှာသည်။ထိုသို့လီးကိုတဖွဖွစုပ်ပေးနေမှုကြောင့်ကျော်မိုးသည်စိတ်ကိုမထိန်းနိုင်တော့ဘဲခါးကိုတလှုပ်လှုပ်ပြုကာလီးတန်ကိုပါးစပ်ထဲမှခွဲထုတ်လိုက်၊ပြန်ထိုးသွင်းလိုက်ခပ်သွက်သွက်လုပ်လေတော့သည်။ခင်ထားငယ်သည်လည်းပါးစပ်ထဲတွင်ဝင်ထွက်နေ

သောလီးတန်ကြီးကိုတပြတ်ပြတ်မြည်အောင်စုပ်ပေးနေရာကျော်မိုးတစ်ယောက်အရသာထူးကိုခံစားနေရလေသည်။

“အားပါးပါး ၊ တယ်ကောင်းပါလားငယ်ငယ်ရ ၊ စုပ်စမ်းပါ ၊ ငါအရသာကောင်းကောင်းတွေအောင်စုပ်ပေးစမ်း ၊ ဟင်းဟင်းဟင်း”

ကျော်မိုးသည်ပါးစပ်ကလည်းအရသာခံကာပြောလိုက်သေးသည်။လက်များကလည်းခင်ထားငယ်၏ပုခုံးကိုပို၍တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ဆုပ်ကိုင်ကာပါးစပ်ထဲသို့လီးအသွင်းအထုတ်လည်းမြန်လာလေသည်။ခင်ထားငယ်ကလည်းခပ်ကြမ်းကြမ်းပင်လျက်ပေးစုပ်ပေးနေလေသည်။အစပိုင်းတွင်သူမသည်အသက်ရှူကြပ်သလိုဖြစ်နေသော်လည်းနောက်ပိုင်းတွင်လီးအဝင်အထွက်နှင့်ဟန်ချက်ညီအောင်အသက်ရှူတတ်လာလေသည်။

“အေး လျက်စမ်း ၊ စုပ်စမ်း၊ အားပါးပါး ၊ ကောင်းတယ်ကောင်းတယ် ၊ ငါ့လရည်တွေထွက်လာတော့မယ် ၊ စုပ်ပေးစမ်း ၊ စုပ်ပေးစမ်း ၊ အား အီး”

ကျော်မိုးသည်လီးအသွင်းအထုတ်အလွန်မြန်လာသကဲ့သို့အလွန်လည်းကြမ်းလာသည်။လီးကပါးစပ်ထဲသို့အဆုံးထိအောင်တိုးဝင်လာသောအခါခင်ထားငယ်၏ခေါင်းသည်နောက်သို့မော့သွားကာလီးကိုပြန်ခွဲထုတ်လိုက်သောအခါသူမ၏ခေါင်းသည်အရှေ့သို့ငိုက်ဆင်းလာလေသည်။ပါးစပ်ထဲသို့လီးအဝင်အထွက်သည်မြန်သည်ထက်မြန်လာသလိုကြမ်းသည်ထက်ပိုကြမ်းလာလေသည်။လည်ချောင်းထဲသို့ရောက်အောင်ထိုးသွင်းလာသည်။ပါးစပ်ကိုဟပေးထားလျှင်လီးကလည်ချောင်းထဲသို့ပို၍တိုးဝင်သည်ကိုသိသောကြောင့်ခင်ထားငယ်သည်လီးတန်လုံးပတ်ကိုနှုတ်ခမ်းဖြင့်ခပ်တင်းတင်းဖိကပ်ထားလိုက်သည်။ထိုအခါလီးအဝင်အထွက်ကအနည်းငယ်သက်သာလေသည်။ကျော်မိုးအဖို့ကတော့လီးတန်တစ်လျှောက်နှုတ်ခမ်းသားများဖြင့်ပွတ်တိုက်ထိတွေ့နေသောကြောင့်အရသာပိုတွေ့နေလေသည်။ကျော်မိုးကအံ့ကိုကြိတ်ရင်းပြောလိုက်ပြန်သည်။

“စုပ်စမ်းငယ်ငယ် ၊ ခပ်ကြမ်းကြမ်းစုပ်ပေးစမ်း ၊ နင့်ပါးစပ်ထဲမှာငါ့လရည်တွေပန်းထုတ်ပေးမယ်၊ နှင့်ပါးစပ်ကိုငါအားကုန်လိုးပြီးလရည်တွေပန်းထည့်လိုက်တော့မယ်”

“အေး မင်းညီမပါးစပ်ထဲမှာလရည်တွေပြည့်သွားအောင်ပန်းထုတ်ပေးလိုက်စမ်းကွာ ၊ တောက်ခင်သွက်သွက်ဂွင်းတိုက်နေသောအောင်ထွန်းတို့ကအားပေးသည်။”

“အေး ဟုတ်တယ် ၊ ငါလည်းလရည်ထွက်တော့မယ်”

ကျော်မိုးကလည်းခင်ထားငယ်၏ပါးစပ်ထဲသို့အားကုန်ဆောင့်ထိုးသွင်းနေလေသည်။လီးကအရှိန်ပြင်းစွာဝင်ထွက်နေရင်းတစ်ခါတစ်ရံအခေါင်ကိုထောက်မိလေသည်။ပါးစပ်ထဲသို့လီးကတိုးဝင်နေသောအရှိန်ကြောင့်ခင်ထားငယ်၏လည်ချောင်းထဲမှအိအိအုအုအသံများပင်ပေါ်ထွက်လာသည်။နောက်ဆုံးတွင်ကျော်မိုး၏လီးထိပ်မှသုတ်ရည်များတပျစ်ပျစ်ပန်းထွက်လာလေတော့သည်။ပါးစပ်ထဲတွင်ကျော်မိုး၏သုတ်ရည်များပြည့်လျှံသွားသောကြောင့်ခင်ထားငယ်မျှသာမတတ်ဖြစ်သွားရရှာသည်။ထိုကဲ့သို့ကျော်မိုး၏လီးထိပ်မှပူနွေးပျစ်ချွဲသောအရည်များ

ပန်းထွက်လာသည်ကိုခင်ထားငယ်သိလိုက်သည်။ထိုသုတ်ရည်များပါးစပ်ထဲတွင်ပြည့်သွားသောအခါကျိကျိနှင့် ညှိစို့စို့အနံ့ကိုရလိုက်လေသည်။

“ မျိုချစမ်းငယ်ငယ်၊ ငါ့လရေတွေတစ်စက်မှမကျန်စေနဲ့၊ အကုန်မျိုချလိုက် ”

ကျော်မိုးကပြောရင်းလီးကိုလည်းခင်ထားငယ်၏လည်ချောင်းထဲရောက်အောင်တစ်အားဖိကပ်ထိုးသွင်း လိုက်သည်။ပါးစပ်ထဲတွင်သုတ်ရည်များပြည့်လျှံနေကာလီးကိုအဆုံးထိထိုးသွင်းထားသောကြောင့်ခင်ထားငယ်ခ များမမျိုချချင်သော်လည်းသုတ်ရည်ပျစ်ချွဲများကိုကြိတ်မှိတ်ကာမျိုချလိုက်ရရှာသည်။ထို့အပြင်အောင်ထွန်းတို့ သုံးယောက်၏ရေရွတ်မြည်တမ်းသံများကိုလည်းကြားလိုက်ရသည်။ထို့နောက်သူမ၏ကျောကုန်းပုခုံးနှင့်တင်ပါး ပေါ်သို့ပူနွေးသောသုတ်ရည်များပျစ်ကနဲ၊ပျစ်ကနဲကျလာသည်ကိုခံစားလိုက်ရသဖြင့်ခင်ထားငယ်တစ်ကိုယ်လုံး တုန်သွားကာကြက်သီးတဖျန်းဖျန်းထသွားရလေသည်။ကျော်မိုးကသူ၏လီးကြီးကိုသူမ၏ပါးစပ်ထဲတွင်ပင်ဆက် လက်ထိုးသွင်းကာအရသာခံနေသေးသည်။ထိုစဉ်ခင်ထားငယ်သည်သူမ၏စောက်ဖုတ်ထဲမှအရည်ကြည်များစိမ် ထွက်လျက်ပေါင်တန်တစ်လျှောက်ယိုစီးကျနေသည်ကိုထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာသိလိုက်ရလေသည်။